

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év május hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉST:

A hivatali vesztegetés bűntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 5.B.1500/2009/4. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2010. február 11. napján kelt 5.B.1500/2009/4. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. hivatali vesztegetés bűntettében (Btk. 253.§ (1) és (2) bekezdés) és ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyúttal elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.20.077/2006/4. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását is. Rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.269/2010/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen azzal a kiegészítéssel, hogy a vádlott megbánása enyhítő körülményként figyelembe vehető, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a bejelentett fellebbezést részben módosított tartalommal tartotta fenn. Kifejtett álláspontja szerint nem történt bűncselekmény, illetőleg kétséget kizáróan nem bizonyított a vesztegetés megtörténte, ha pedig meg is történt, ez olyan enyhe fokú, hogy az nem indokolja börtönbüntetés kiszabását.

E körben pedig vizsgálni kell a vádlott személyi körülményeit, hogy nem bűnöző típus és már visszatartó hatása volt annak is, hogy büntetőeljárás hatálya alatt állt. Ezért elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan arra tekintettel, hogy a vádlott bizonyítani tudja, miszerint volt telefonhívása az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadsorban a vádlottra pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott felszólalásában azt hangsúlyozta, hogy azért tett bejelentést, mert indulatos volt a rendőrökkel, akik nem voltak együttműködőek, még provokálták is azzal, hogy „le akarsz fizetni?”. 40 percig feltartóztatták, holott gyors intézkedést kért tőlük, mert aggódott anyja rosszulléte miatt. A rendőrök flegma viselkedése okán elragadtatta magát, ők pedig ezt megbosszulták. Kifogásolta, hogy az ő és anyja telefonelérhetőségét azért ellenőrizték, hogy ennek alapján szavahihetőségét megkérdőjelezzék, pedig aznap másokkal is beszélt telefonon. Állította, hogy nem akarta megvesztegetni a rendőröket, csak gyors intézkedésre kérte őket.

Az utolsó szó jogán - utalva a főügyészség képviselője által előadottakra is - kijelentette, hogy nem bánta meg amit tett, mert nem követett el bűncselekményt, nem akarta megvesztegetni a rendőröket, akik a bejelentése miatt tettek ellene feljelentést.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

Az ítélet tábla a vádlott és védője fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával és kellő körültekintéssel igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le. A vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges, releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében okszerűen értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor tényekből további tényekre vont le következtetést.

Nem állapítható meg olyan eljárási szabálysértés, olyan megalapozatlanság, amely az elsőfokú bíróság ítéletét a felülbírálatra alkalmatlanná tenné és a védelem által szorgalmazott hatályon kívül helyezést indokolná.

Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

A tényállás személyi része azonban a vádlott nyilvános ülésen tett előadása szerint annyiban egészítendő ki, hogy a vádlott a Kft.-nél állatgondozóként dolgozik havi kb. 100.000 Ft jövedelemmel és két kiskorú gyermeke után 15-15.000 Ft tartásdíjat fizet havonta.

Az elsőfokú bíróság részletesen eleget tett indokolási kötelezettségének.

Részletesen ismertette a vádlott védekezését, a rendőrtanúk és a vádlott édesanyjának tanúként tett vallomását, az okirati bizonyítékokat. Számot adott arról, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok közül melyeket, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben miért nem tartott valónak.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor a vádlott tagadásával szemben a tanúként meghallgatott rendőrök és az általuk készített feljelentés, mint okirati bizonyíték adataira alapozta a tényállást.

A rendőrtanúk végig következetesen terhelték a vádlottat azzal, hogy pénzt ajánlott nekik azért, hogy hagyjanak fel a megkezdett intézkedéssel. Az eljárás során nem merült fel adat arra, hogy a rendőröket bosszúállás vezérelte volna, feljelentésüket a vádlott ellen még aznap megtették. Az pedig nem bizonyított, hogy még a feljelentés megtétele előtt a vádlotti bejelentésről tudomást szereztek volna, a feljelentés megtételét a vádlott elleni bosszúállás vezette volna.

A vádlott magatartására édesanyjának rosszulléte sem adhat elfogadható magyarázatot, mert a rendőrök által felajánlott - a mentő hívására vonatkozó - segítséget nem fogadta el sem ő, sem a vádlott és tanú¹. az intézkedés után később sem fordult orvoshoz. Egyebekben pedig az ügyről érdemi információval tanú¹. nem rendelkezett.

A terhelő ténytanúk vallomása azért is elfogadható, mert annak valótlansága esetén a hamis vád bűncselekményén túl a feljelentés megírásával további bűncselekményt - közokirat-hamisítást is - elkövettek volna.

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó fellebbezési érvelések csupán a Fővárosi Bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezik, a bizonyítékok újraértékelését, a vádlott által előterjesztett egyes tényekkel, körülményekkel kapcsolatos védekezésének elfogadását célozzák, amelyek az irányadó perrendi szabályok szerint a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére és a módosított vád alapján törvényes a minősítés is, mivel a cselekmény rendbelisége az intézkedő hivatalos személyek számához igazodik.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket hiánytalanul sorolta fel és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. A törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés szükséges, de egyúttal elegendő is a büntetési célok eléréséhez. A védelem által szorgalmazott pénzbüntetés kiszabására a próbaidő alatti elkövetés miatt nem kerülhetett sor.

Törvényes a közügyektől eltiltás alkalmazása és mértéke is.

A felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának az elrendelése a törvény kötelező rendelkezésén alapul.

A járulékos kérdésekben is törvényesen döntött az elsőfokú bíróság.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2011. év május hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.1500/2009/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 5.Bf.109/2010/5. számú végzése folytán 2011. év május hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2011. év május hó 13. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő